

Zdroj : http://www.osel.cz/index.php?obsah=6&akce=showall&clanek=3234&id_c=95164

Konečně první vlaštovka, která argumentačně poráží HDV

od: [Pavel Brož](#)

Ad Lelouch - z vás by měl být politik

Už dlouho jsem nečetl takové dlouhé litanie víceméně o ničem, a poněkud mi uniká jejich smysl. Máte takové obavy o budoucí osud osla, že se nás zoufale snažíte varovat před nerozvážným krokem, který nás uvrhne do propasti? Anebo se bojíte o osud mezilidské komunikace? Nebo má být snad ohrožena pluralita vědeckých názorů? Či snad jakási kulturnost ve Vašem specifickém pojetí? Opravdu netuším, a upřímně řečeno si tím ani moc lámat hlavu nehodlám.

Mnohokrát jsem vedl diskuze s lidmi, kteří se např. snažili vyvracet teorii relativity, nebo kvantovou teorii, nebo hned celý balík soudobých fyzikálních teorií, samozřejmě spolu s propagací nějaké teorie vlastní. Někdy to bylo na stránkách různých fyzikálních chatů, jindy přímo jako osobní mailová korespondence. Těch lidí bylo za ta léta hodně a s některými z nich jsem si vyměnil více než sto stran argumentů. Celá ta korespondence by už vyšla na slušnou knihu. A vždycky to mělo stejný průběh a stejný princip.

Tím principem byl naprostý nedostatek sebekritiky souběžně s fatálním nedostatkem oborového vzdělání u těch lidí, kteří chtěli dokázat, jací jsou všichni ti současní vědci blbci. Na každý mail, ve kterém jsem jim poukazoval na základní chyby v jejich premisách, odpověděli mnohem delším mailem, kde těch nesmyslů nahromadili mnohem více a mnohem otřesnějších. V té době jsem opravdu věřil, že trpělivým vysvětlováním lze každého člověka přivést k tomu, že na základě objektivní logiky dokáže objevit chyby ve svém prvotním úsudku. Velice rád doučuji příležitostně

matematiku a fyziku, většinou vysokoškolskou, zadarmo, protože mě to baví, jde jen o čas, kterého je málo. Jenže existují lidé, kteří se nic učit nechtějí, kteří chtějí jenom to, aby ten svět okolo sedl na zadek a žasnul před tím jejich originálním a jediným správným výkladem. Prostě jsou to lidé, kteří by se lépe vyjímali jako charizmatičtí vůdcové nějaké sekty. S takovými lidmi sebelepším vysvětlováním vůbec nic nezmůžete, nakonec to vždycky vzdáte, protože oni nelitují utratit libovolné množství energie a času na to, aby na pokus o vyvrácení jednoho jejich nesmyslu nevygenerovali deset dalších. Jenže Vy to neomezené množství času nemáte, a snaha reagovat na každou hloupost je předem prohraným bojem s větrnými mlýny.

Umíte si představit, že by si každý z těch zneuznaných géniů, kteří mi léta psali, udělal z diskuze osla reklamní nástěnku na propagaci jejich paskvilů? A byly by to opravdu perly, to Vás ujišťuji, tak např. jeden takovýto lumen po dvaadvaceti letech bádání znovuobjevil logaritmus, jakožto vedlejší efekt svého výzkumu dvouveličinového vesmíru. Mimochodem, co jsem slyšel, tak zrovna tento člověk nakonec skončil v péči, no víte v jaké. Tím se mu nevysmívám, jeho konec pokládám za typickou ukázkou osobní tragédie, a přesně kvůli takovýmto osobním tragédiím nikdy nevydám knihu o těchto novodobých Einsteinech, ačkoliv by byla velice poučná.

Závěr je ten, že s lidma jistého typu diskutovat nejde, protože mají neomezenou schopnost generovat další a další nesmysly. Je to dlouhou praxí ověřený závěr. Pokud máte pocit, že vyloučením těchto jedinců z diskuze zde na oslu či jinde je prohřeškem proti vědě, mezilidské komunikaci, kulturnosti či desateru hochů od Bobří řeky, tak prosím, založte si vlastní tematický web, já Vám dodám kontakty na tyto alternativní vědce, a Vy spolu s nimi budete moct udělat díru do světa.

Pokud ale nemáte tu odvahu se do takového počínu pustit, tak se na nás nesmíte zlobit, když Vaše srdceryvné argumenty o kulturnosti a spol. u nás nenaleznou takovou váhu, jakou jste si nejspíš představoval při jejich sepisování.

No konečně první vědec, který a r g u m e n t a c e m i porazil a odsoudil HDV k nezdaru.

Pokud by Vás zajímalo a vím, že bude, tak tu předložím veškerou korespondenci, kterou jsem s nadutcem pomlouvačem vedl – já záznamy mám pečlivě, on nikoliv, a kopie těch 100 stran proti-argumentů tohoto vědce proti mým názorům →

Z archívu foto →

The image shows a screenshot of an email client interface. On the left, there is a folder tree with the following structure:

- doku č.10 - pohyblivá geometrie
- doku č.11 - vize+úvahy+filozofie
- doku č.12 - studovat
- doku č.13 - anglicky v ZIPkách
- doku č.14 - přeložit z A do Cz
- doku č.15 - přeložit z Cz do A
- dopisy mě z ČR
 - +Červený Zd
 - +Dittrich Jaroslav
 - +Hála Vojtěch
 - +Hála Vojtěch - věčné nedorozumnění
 - +Hořejší Jiří
 - +Kábrt Pavel - kreace
 - +Katscher Jindřich
 - +Kohút Peter + Bolstein
 - +Koňas Jan
 - +Kozáček Peter
 - +Motl Luboš
 - +Novotný Jiří
 - +Obdržálek Jan
 - +Pavlíček Martin
 - +Pavlíček Martin - dialogy
 - +Podhorecký Jiří
 - +Rada Jiří
 - +Řídík Jan
 - +Velecký Zdeněk
 - +Wagner Vladimír
 - +Wagner Vladimír-jeho kompl
 - Babiak Josef
 - Balko Gregor
 - Bařtipán Bořivoj
 - Beníšek
 - Brož Pavel
 - Cudziš František

On the right, there is a list of email messages:

Icon	Subject	Size	Type	Date
	01 - 11.08.01 Brož píše mě	12 kB	Internet E-Mail Message	12.8.2001 18:12
	02 - 12.08.01 moje odpověď na jeho dopis	34 kB	Dokument aplikace Micros...	12.8.2001 15:09
	03 - 13.08.01 Brož mě	6 kB	Internet E-Mail Message	12.8.2001 18:12
	04 - 26.09.01 Brož mě	14 kB	Internet E-Mail Message	26.9.2001 20:54
	05 - 26.09.01 já Brožovi	68 kB	Dokument aplikace Micros...	1.10.2001 17:21
	06 - 01.12.01 já Brožovi	22 kB	Dokument aplikace Micros...	1.10.2001 20:28
	07 - 17.03.2003 - otázka na kterou neodpověděl	5 kB	Internet E-Mail Message	11.7.2003 16:49
	08 - 18.01.2005 - já P.Brožovi - Hmota ve vesmíru	82 kB	Internet E-Mail Message	18.1.2005 15:33

11. srpna 2001 18:49

Vážený pane Navrátil,
děkuji za důvěru, se kterou se na mě obracíte, ale hned úvodem Vás musím opravit - nejsem profesorem, ani vědcem, pouze absolventem matematické fyziky na MFF UK, již devět let se ale fyzikou neživím (pracuji jako programátor, možná trochu jako analytik při návrhu proprietárních softwarových řešení, většinou jsou to různé ekonomické či finanční nadstavby nad stávajícími firemními systémy). Proto si nemyslím, že by Vám mé vyjádření, ať už souhlasné či protichůdné, bylo jakkoliv k užitku. Nicméně se přesto pokusím zformulovat svůj náhled na Vaše výsledky v oblasti teoretické fyziky. Začnu tím, co máme oba dva nejspíše s mnoha aktivními fyziky společné - to bude patrně určitá touha přijít věci na kloub, prostě nalézt pro sebe takovou představu o daném jevu, která bude dostatečně jasná a pochopitelná, prostě takovou, abychom s pochopením daného jevu byli nějak vnitřně spokojeni. To, co nejen nás dva, ale celou škálu vědců i laiků rozděluje, a to do rozhodně více než dvou skupin, je potom míra a výběr

dříve definovaných pojmů, znalostí, matematických nástrojů nebo obecněji nějakých modelových představ, které považujeme za vstupní pro formulování našeho vlastního modelu jevu, a které jsme ochotni akceptovat jako nezbytný základ, na kterém jsme ochotni své představy stavět. Pochopitelně neexistuje konsensus ani mezi teoretickými fyziky na to, které nástroje a představy jsou nezbytné - např. Richard Feynman tvrdil, že ve strunové teorii nevěří, protože si nemyslí, že by příroda byla tak složitá. Feynman se ovšem může mýlit naprosto stejně, jako se před ním mýlilo mnoho jiných velikánů. Nicméně ani Feynman si určitě nemyslel, že budovat jakoukoliv smysluplnou fyzikální teorii jde bez použití diferenciálního a integrálního počtu, znalosti matematické analýzy a algebry, atd.. Podobně lze jmenovat mnohé i velice významné fyziky, kterým se svého času zdála nepochopitelně složitá speciální či obecná teorie relativity, kvantová mechanika či kvantová teorie pole atd.. Prostě každý z nich měl trochu jinak položenou laťku pro to, s jakými vstupními představami se byl ochoten vyrovnat, aby to nenarušilo onu cílovou spokojenost s finální verzí teorie. Pokud dotyčný badatel byl s danými vstupními představami smířen, pak jej mohla uspokojit také elegantní teoretická konstrukce na nich vystavěná, a tím mohla být naplněna jeho potřeba daný jev vidět jasně a jemu srozumitelně. Pokud naopak onen badatel chápal vstupní představy jako nepřirozené či násilné, pak jej ani sebelepší myšlenková stavba na nich postavená nemohla uspokojit. V historii jsou známy jak případy, kdy nespokojenost s přílišnou složitostí vstupních představ vedla k jejich úspěšnému zjednodušení, a vylepšení výsledného modelu jevu (např. teorie hoření - vyvrácení flogistonové teorie, dále zákon zlomků pro chemické slučování nebo představa tepla coby pohybu mikročástic namísto fluidové tepelné teorie, atd.), tak případy, kdy naopak pouze za cenu zesložštění vstupních představ byl výsledný model úspěšně popsán a pochopen (speciální teorie relativity - stalo se složitější chování prostoru a času při pohybu, obecná teorie relativity - bylo nutno akceptovat neeuklidovskou geometrii, kvantová mechanika - tam nastal naprosto dokonalý převrat ve vstupních představách), a kromě toho lze zvláště jmenovat "smíšené" případy, kdy některé představy byly zjednodušeny a jiné zdánlivě zesložštěny (Newtonův gravitační zákon - sjednocení tíže a oběhu planet za cenu zavedení působení na dálku - nebo Maxwellovy rovnice - sjednocení elektrického a magnetického pole za cenu zavedení posuvného proudu). Každopádně je třeba zdůraznit, že každá teorie má své vstupní předpoklady, tedy neexistuje nic jako dokonale jednoduchá teorie, která si vystačí pouze s předpoklady, které jsou očividně jasné (dalo by se říci, že jedinou teorií, která se k tomuto ideálu blížila, byla Euklidovská geometrie, která se dá chápat také jako fyzikální teorie prostoru - dnes ovšem víme, že náš prostor je mírně neeuklidovský - skoro jakoby nám příroda sama dávala najevo, že to s tou jednoduchostí nesmíme přehánět).

Po tomto trochu zdlouhavém úvodu se nyní dostávám k Vaší teorii. Stejně tak, jako Vy jste zřejmě přesvědčen o přílišné složitosti vstupních představ současných teorií, já naopak jsem přesvědčen, že tyto vstupní představy jsou nezbytnou daní za možnost počítat jevy těmito teoriemi popisované. Možná že nedokážu domyslet všechny výhody, které by důsledné zavedení Vašich vstupních představ mohlo přinést, každopádně ale dokážu celkem dobře odhadnout, co všechno by ze současné fyziky přestalo fungovat, které teorie by bylo možno rovnou zahodit, aniž by přitom bylo jasné, co přijde místo

nich. Přičtu-li k tomu namátkou objevené naprosto elementární chyby, které v teorii máte (např. Vaše odvození některých jaderných reakcí, na které se mě svého času ptal Vojta Hála), pak je jasné, že nevěřím ve správnost Vaší teorie. Přijde mi to stejné, jako chtít vyřešit komplikovaný problém startů kosmických družic geniálně jednoduchou myšlenkou obřího praku - odpadly by tím problémy s palivem, jeho rovnoměrným hořením, užitná hmotnost by mohla být mnohem větší, atd. atd.. Ale určitě se nelze divit, pokud by se příslušní technici a inženýři nehodlali touto myšlenkou zabývat, ne snad z důvodu nějaké jejich arogance, ale prostě proto, že patřičná problematika je jejich dennodenní chleba, a oni si jsou velice dobře vědomi všech zdánlivě podružných problémů, které vynešení družice na oběžnou dráhu obnáší. Tím pochopitelně nechci říct, že já jsem jakoby v roli toho kosmického inženýra a Vy v roli navrhovatele toho praku, tím jen ilustruji, že fyzici (sám se za fyzika nepovažuji), na něž se s Vaší teorií obracíte, budou mít logickou nedůvěru ve Vámi předkládané schéma, a to právě z toho důvodu, že je podezřele jednoduché. Což není vždy výhodou - teď nevím, zda to byl Fermi, Dirac či jiný fyzik, kdo řekl, že fyzikální teorie musí být sice jednoduchá co nejvíce, ale ani o kousíček víc. A není pochyb o tom, že zjednodušením vstupních předpokladů na úroveň, která nevyžaduje třeba diferenciální počet, se nutně šíleně zesložití vysvětlení jevů, které lze elegantně počítat právě využitím diferenciálního počtu. Totéž lze říci o jiných klasických matematických oborech užívaných ve fyzice. Zkrátka dokonalá jednoduchost neexistuje, vždy je jen něco za něco.

Nechci Vás nicméně odrazovat ve Vašem snažení. Koneckonců i ten fiktivní vynálezce kosmického praku může mít pravdu, a za pár desítek let se jeho představa stane skutečností - není pochyb ale o tom, že zcela určitě nepůjde o jednoduchý prak, ale o velice sofistikované zařízení, v němž se původní jednoduchá myšlenka (přenesení mechanické síly tahem) realizuje pomocí mnoha nezbytných pomocných technických konstrukcí. Stejně tak nevylučuji, že v nějaké formě Vaše představy mohou být někdy v budoucnu součástí nějaké finální teorie, která ovšem bude postavena zajisté také za využití mnoha nezbytných matematických a fyzikálních metod. Také je ale možné, že tato teorie bude postavena na něčem úplně jiném.

Tímto si myslím, že jsem víceméně shrnul, proč Vaši teorii nepovažuji za možného kandidáta na úspěšnou fyzikální teorii, zároveň Vám ji ale nechci vyvracet, třeba se právě já v názoru na Vaši teorii mýlím. Nezbyvá mi tedy než Vám popřát co nejvíce dobrých nápadů při jejím dalším rozvíjení. Věřím ale, že se nebudete zlobit, když se jejího dalšího hodnocení zřeknu. Pokud to zlehčím, každý máme to své perpetuum mobile, já si teď pro změnu hraji s funkcionálními rovnicemi, to je takové mé dlouhodobější hobby :-). Beru to jako luštění křížovek, spíše jen jako takové matematické šachové hříčky. Takže Vám na závěr přeji příjemný den a mnoho úspěchů ve Vašem úsilí!

Se srdečným pozdravem

Pavel Brož

Moje odpověď 12.08.2001.v 15:09

Pane Brož (pro oslovení titulem nemám poznatky)

Klaním se před Vaší snahou **obejít** nahlédnutí a p r o s t u d o v á n í mých úvah a vložit čas raději do napsání tohoto dlouhého dopisu. Ve kterém se odshora dolů táhne šalamounský styl hodnocení, že: "víte, Navrátilo, ono je to černé, ale možná i bílé...", ...kterýžto tento výrok-hodnocení jste v dopise řekl 5x. (mohu to ukázat kde). S touto názorovou filozofií určitě nevyřešíte funkcionální rovnici ani jednu.

Například píšete : "Nicméně se přesto pokusím zformulovat svůj náhled na Vaše výsledky v oblasti teoretické fyziky." Vy znáte moje výsledky ? Kolik hodin jste je celkem viděl? A pak jste zformuloval svůj náhled (souhrnně) na moje výsledky ...zde v tomto dopise....- opravdu jsem v něm neviděl ani jeden rozbor či nalezenou chybu v mé byť jednoduše vedené matematice ...byl jsem slepý? (... vetešník Vám nabídl v jeho autobazaru automobil nenablejskaný Ale s perfektním motorem, na který jste se nepodíval a auto odsoudil, neb bylo špinavé a mělo škrábanec na kapotě...)

Dál píšete : "...ani Feynman si určitě nemyslel, že budovat jakoukoliv smysluplnou fyzikální teorii jde bez použití diferenciálního a integrálního počtu". Ani já si to nemyslím. Stalo se, že jen náhodou řeším tu pasáž fyziky, kde ta jednoduchá matematika postačuje. Anebo Feynman řešil **vše** diferenciálním počtem??, tedy i Lorentzův relativistický člen ? A princip neurčitosti se ve fyzice předvádí nutně derivacemi ? A na určení neměnnosti rychlosti světla jsou zapotřebí integrály?, na stanovení konvence také?, na >postavení< Feynmanovských diagramů je nutný diferenciální počet ?, Edison na žárovku potřeboval derivace?, Murary Gell Mann pro určení rozlišnosti kvarků potřeboval integrály?, na stanovení spinu částic jsou zapotřebí derivace ?, a k určení kolik veličin se nachází v pohybových rovnicích se také potřebují parciální derivece?, na určení Hubbleova vztahu taky?. Gravitační konstanta se musela určit pouze měřením (velikost) a rozměr **jí byl dodán** z Newtonských rovnic A rozměr G převzaly i další všechny následné teorie těžce matematicky zpracovávané, ale nikde jsem neviděl G zpracovávat samu a hledat její >opravdový< vlastní rozměr....ač Ambarcumjan to už nastínil...

Dokažte mi své tvrzení, že na rozbor Michelson-Morleyho experimentu potřebujete onu integrální matematiku a že **bez ní se to nedá řešit** – dokažte to. Já Vám dokáži opak, umím to.

Dále píšete : "... i Feynman se ovšem může mýlit naprosto stejně, jako se před ním mýlilo mnoho jiných velikánů." I pan Brož se může mýlit a tím víc podíval-li se na mou práci 7,5 minut. Za 7 minut ani Feynman nepozná u Papuánce, že nemá pravdu, když říká, že našel v pralese lék proti AIDS...

Dál mi píšete : "Stejně tak, jako Vy jste zřejmě přesvědčen o přílišné složitosti vstupních představ současných teorií, já naopak jsem přesvědčen, že tyto vstupní představy jsou nezbytnou daní za možnost počítat jevy těmito teoriemi popisované". Trochu to poopravím : Pouze tam, kde je možné použít na vstupní data jednoduchou matematiku, tam jí použijí. Kde to možné není, tam se do toho nepletu. Naštěstí pro můj nápad mohu na několika místech z celé fyziky tu jednoduchost použít. Alespoň jako zahajovací argumentaci k probádání . Pak k probádání tou složitou matematikou. Takže jsem **přesvědčen** nikoliv o přílišné složitosti **veškerých** dat, co fyzika udává, - řeším *jen* stopové množství toho, co řešila fyzika přede mnou. A řeším právě to množství a ten detail, který lze jednoduchou matematikou popsat.

Dál mi píšete : "Možná že nedokážu domyslet všechny výhody, které by důsledné zavedení Vašich

vstupních představ mohlo přinést, každopádně ale dokážu celkem dobře odhadnout, co všechno by ze současné fyziky přestalo fungovat," . To jste jako mužik "Cjolkovskému" řekl výborně. Určitě mužik dobře věděl jaké "výhody" přinesou trysková letadla a rakety jemu

(dodnes ty výhody požívá) a nedovedl si představit, co vše zavedením letadel se bude muset z teorie jeho života vyhodit... Ta Vaše věta měla ještě kousek pokračování : "... **aniž by přitom bylo jasné, co přijde místo nich.**" .Opravdu si mužik nedovedl představit, co přijde pro něj po dodání nových teorií od Cjolkovského...dodnes to "neví" ,jemu to nepřineslo vůbec nic.

Pak píšete : " **Přičtu-li k tomu namátkou objevené naprosto elementární chyby, které v teorii máte (např. Vaše odvození některých jaderných reakcí, na které se mě svého času ptal Vojta Hála...**" Zaprvé jsem neprohlásil o své hypotéze, že je bezchybná . Kdyby byla, nebyla by to hypotéza, ale superteorie a já slavný. A zadruhé: Za sto let bylo vymyšleno stovky teorií – chybných a dodnes neodsuzovaných a na těch chybných se stavěly ty lepší propracovanější a méně chybné. Bez postavení chybných teorií by nikdy ty lepší nevzešly... Víím, že Vy fyzikové (pánové radní v Padově) po mě chcete (po Galileovi), abych když už jsem si to začal , předložit bezchybnou vyřešenou vědu , předložil už všechny diesselovy motory, elektronické přístroje, Billovy počítače, Bellovy telefony, digitální přístroje a naklonované lidi... víím, že by jste to vše chtěli najednou už po Galileovi, aby se s tím už nemuseli "srát" další generace....Promiňte, že Vám nevyhovím .(né že bych nechtěl...)

Hála přišel na **nesrovnalost**, nikoliv na chybu. Koneckonců on na ní nepřišel – já mu jí napsal : že >to-a-to< mi nesedí, aby mi s tím píchnul. On jako i Vy a ostatní se do mých výpočtů sami nedíváte a nehlobáte v nich, natož, aby jste mi našli chyby... přesto mi on ani pan profesor J. Hořejší dosud neodpověděl jak to je při interakcích při beta-rozpadu, kdy "se" elektronový obal interakce neúčastní, ale výsledný stav po interakci má v izotopu o jeden elektron navíc a přitom sama "jaderná" reakce ($n = p + e^- + \nu^-$) produkuje jeden elektron "navíc", co odlétá mimo systém....???, a v obalu přitom chybí ?, a **někde** si nový elektron výchozí produkt do obalu bere... a tomu Vy říkáte potom **i n e r c i á l n í** systém ??? Ba právě, že moje rovnice mající "chyby" ukazující na chyby současné fyziky.

Dále : Zopakuj co jste řekl : " **Přičtu-li k tomu namátkou objevené naprosto elementární chyby, které v**

teorii máte (např. Vaše odvození některých jaderných reakcí, na které se mě svého času ptal Vojta Hála), pak je jasné, že nevěřím ve správnost Vaší teorie." Z takto formulované věty plyne, že Vy sám jste na mé chyby nepřišel, přišel Hála a přišel-li on, p r o t o ! ! ! nevěříte mé teorii...perfektní závěr. Rigorózní závěr Vědecky zdůvodněný. (!)

Dále píšete toto : "... **jen ilustruji, že fyzici (sám se za fyzika nepovažuji), na něž se s Vaší teorií obracíte, budou mít logickou nedůvěru ve Vámi předkládané schéma, a to právě z toho důvodu, že je podezřele jednoduché.**" Jak se tedy v dějinách řešily nápady fyziků, které se zdály podezřele jednoduché ??? Máte pro mě nějaké příklady ? Napište, myslím to vážně.

Ona logická nedůvěra **se přesto** nakonec musela o v ě ř i t, **chtě nechtě**. Navíc : logické je, že jednoduchost je podezřelá, ale tím i j e d n o d u š e zkontrolovatelná, vyvratitelná . Anebo neé?

V uvědomění si, že v CERNu se potí 4.400 fyziků a 8.600 dělníků (a nejen v CERNu) a lidstvo tam "spaluje" miliardy dolarů... ,tak prověřit mou hypotézu je proti tomu moucha...néééé ??? Nikdo nepodal dosud **důkaz** chybnosti mé hypotézy.

Nikdo.

Divné ?, nebo samozřejmé ? (Jeden poznatek mám : ani jeden fyzik nehne prstem zadarmo. Nabídnou-li 100 tisíc za půlměsíční šichtu = 100 hodin, pak se >odvází< hledat protidůkazy v mé hypotéze i "lepší" fyzikové. Jsem o tom téměř přesvědčen.)(a toto přesvědčení asi má **větší váhu** než vaše přesvědčení o mé chybnosti hypotézy)

-.---.---.--.

Také Vám já přeji do další práce hodně "bílých kuliček" a pohody.

Navrátil Josef

Odpořed' pana P.Brože 12. srpna 2001 16:44 (uř už nebyla tak vřelá a zdvořilá)

Pane Navrátil,

nemá smysl Vám oponovat, snad jen podotknu, že s těmi rovnicemi je to jinak - pan Hála mě je přeřposlal mailem s dotazem, jestli bych mu neparadil, protože on se v řásticové fyzice a jaderných reakcích moc nevyzná - což můžete ověřit přímo dotazem na něj. Byl jsem to já, kdo mu poradil, jaké chyby jsou v jednotlivých rovnicích (byly tři, a těch chyb tam bylo také více, pokud si vzpomínám, kromě té elektronové bilance tam např. v prostřední rovnici byla nějaká banální chyba se zářpisem, tuším tam místo tritia coby jádra ze dvou neutronů a protonu figurovaly tři protony, dále se po Vaší úpravě u dvou rovnic nezachovávala parita řástic). Ale je mi vážně naprosto jedno, jestli budete pana Hálu považovat za toho, kdo na to přišel (opět, zeptejte se ho sám). Panu Hálovi jsem tehdy napsal, že mě jako autora zmiňovat nemusí, protože nemám zájem účastnit se vaší debaty, už tak jste mě nějakým způsobem (vážně netuším kdo jako první a proč) zatáhli do role adresáta kopií vaší nekonečné diskuse (myslím tím diskusi mezi Vámi, panem Motlem a panem Hálou). Tato role svědka vašich vzájemných impertinencí mi nebyla opravdu nijak příjemná, a proto jsem se snažil vyhnout tomu, abych se navíc sám stal účastníkem vaší debaty (opět, přeptejte se pana Hály). Co se týče řasu strávenému nad Vaší teorií, bude to nejspíše více než těch sedm minut, co píšete. Jednak jsem byl díky oněm kopiím průběžně informován (např. o Vašem znovuobjevení logaritmu, to je jeden drobný příklad z mnoha), jednak jsem si už zhruba někdy před rokem prošel Vaší teorií publikovanou Vámi na internetu (překvapilo mě, kolik reakcí jste stihl sesbírat, a musím říct, že u lidí, které jsem měl možnost poznat, mě jejich reakce nepřekvapila - např. mi bylo jasné, že díky své velice holubičí povaze se s Vámi nejdéle vážně zabýval pan Hořejší, znám i mnohem méně trpělivé povahy, které jsem ale ve Vašem výřtu nenašel - zkuste třeba na MFF UK takového pana Kurta Fischera, odborníka na speciální relativitu (neplést s Janem Fischerem, ten dělá kalibrační pole), když už chcete opravdu fundovaný názor k Vašemu Lorentzovu řlenu). Ale pokud si myslíte, že jsem se na Vaše výsledky díval sedm, třicet, ředesát ři sto dvacet minut, je to jen na Vás, opravdu Vás přesvědčovat nebudu. Každopádně je nicméně pravda, že jsem Vašim výsledkům nevěnoval tolik řasu, jako třeba vyvracení teorie pana Zbytovského (s touto prací jsem strávil úhrnem určitě více než sto řodin, a to jen proto, že to bylo velice zajímavé téma, a měl jsem si možnost touto formou matematické rekreace oprášit některé znalosti z obecné relativity), nebo vyvracení teorie mého bývalého spoluřáka z gymnázia (ta už nebyla zdaleka tak zajímavá, jako teorie pana Zbytovského, nicméně je to bývalý spoluřák a já mu to slíbil na našem nedávném srazu maturantů). Obě teorie, ač chybné, jsou před tou Vaší o mnoho koňských délek napřed, je mi to líto, ale je to tak. Oba jejich autoři jsou sice laici, ale z jejich teorií je zřejmé, že si oba nastudovali aspoň jistý minimální matematicko-fyzikální základ, na němž dále stavějí, a který ve Vaší teorii nenalézám - tím základem pochopitelně zdaleka nelze rozumět matematiku na úrovni pravidla pro logaritmus souřčinu, ři rovnice kuželoseček. Tím tedy vysvětluji, proč jsem se teoriím obou pánů věnoval (a možná ještě v jejich event. dalších verzích budu věnovat) více, než teorii Vaší - můžete to třeba považovat za diskriminaci, a prohlašovat,

že jsem Vaši práci nespravedlivě odsoudil třeba za pouhou půlvtěřinu, kdy jsem ji na čtvrt oka zahlédl, to vážně nechám na jenom Vás a mě to opravdu vadit nebude. A s tím bude možná také nejlépe se rozloučit - prostě jsem vyrovnán s tím, že jsem vůči Vám nespravedlivý, povýšený, a navíc si ještě drze přisvojuji výsledky pana Hály a vydávám je za vlastní - jak libo, pane Navrátil.

Takže ještě jednou, přeji hodně dobrých nápadů, a možná snad už jen méně Vašich domnělých nepřátel, to je asi tak to nejlepší, co Vám mohu popřát.

S pozdravem
Pavel Brož

Brož Pavel píše znova 26. září 2001 v 18:54h (nezapomeňte si důkladně všimát těch proklamovaných protidůkazů, protiargumentů na můj paskvil, jak po mnoha letech v nějaké debatě o mě píše)

Vážený pane Navrátil,

komu není rady, tomu není ani pomoci, říká jedno přísloví. Snažil jsem se Vám dříve poradit, Vám mé rady nebyly dost dobré, tedy nechápu, proč si nyní myslíte, že Vám teď potřebuji pomáhat? Ale dobře, je to sice naprosto zbytečné, ale věnuji Vám ještě jeden pokus. Ty Vaše stránky jsem opět zhlédl (poprvé jsem tak učinil už někdy zhruba před rokem). Za tu dobu se ta Vaše "substituční teorie" prakticky moc nezměnila, přibylo tuším spoustu stránek ohledně M-M experimentu. Co se týče té "substituční teorie", tam je podstata pořád stejná - naprostá neznalost příslušné fyziky spojená s přesvědčením, že celé generace vynikajících fyziků dělají fyziku snad záměrně tak, aby byla prostému člověku nepochopitelná, a přitom je to ve skutečnosti podle Vás tak jednoduché, postačí k tomu jenom umět sčítat a opisovat a obkreslovat z chytrých knížek. Pane Navrátil, ve Vašich doporučených opravách interakcí elementárních částic jsem nenašel JEDNU JEDINOU opravu, která by neobsahovala chybu typu nezachování spinové statistiky či nějakého ze zachovávajících se kvantových čísel. Má snad smysl k tomu něco dodávat? Nemá, protože Vy jste přesvědčen, že jste zneuznaný génius, proti němuž se všichni spikli. Má smysl rozebírat nesmyslné postupy ve Vaší "teorii"? Nemá, k ničemu to není, Vy jste přesvědčen, že jakýkoliv odborný argument vyvracející Vaše dílo musí vyhovovat Vaším nárokům, aby nejsložitější operací v něm bylo pouze sčítání, vyjíměčně násobení. Chcete se dozvědět, proč ta Vaše teorie zdánlivě dává tutéž multipletovou pyramidu baryonů, jako vyšla fyzikům? Nechcete, o tom se hned záhy přesvědčíme, Vy prostě budete trvat na tom, že Váš postup je ten správný, a všichni kolem se pletou - a navíc Vás záměrně zneuznávají. Přesto, že je jakákoliv diskuse s Vámi naprosto zbytečná, napíšu Vám k tomu ještě pár poznámek, vím že marně, bude to poslední věc, kterou pro Vás udělám, už tak jsem s Vámi ztratil času dost, a radit někomu, kdo o to nestojí, je vážně bezcílňá činnost - přidejte mě prosím na seznam osob, kterým je nadále zbytečné cokoli psát, protože se už nebudou obtěžovat dále házet hrách na zeď odpověďmi člověku, který chce ve skutečnosti slyšet jenom přitakání jeho zmateným konstrukcím.

Ve Vašem "formalismu" každé částici přiřazujete čtveřici čísel (rozdělenou

na horní a dolní dvojici) - např. pro kvark u je to čtveřice (2;5/3) (1;7/3). Vy ji zapisujete jako formální zlomek $x^2 t^{5/3} / x^1 t^{7/3}$. Ve skutečnosti ta Vaše zlomková čára je tam formální, protože jinak by se veličiny vykrátily na $x^1 t^{-2/3}$, čímž pádem by se nedaly tímto výrazem postihnout rozdíly mezi jednotlivými kvarky. Antičásticím přiřazujete čtveřice čísel, které vzniknou z čtveřic odpovídajícím příslušným částicím tím, že prohodíte horní a dolní dvojice (tedy např. pro baryon Omega- máte čtveřici (6;2) (3;4), pro jeho antičástici pak čtveřici (3;4) (6;2)). Vy to sice provádíte tak, že tu čtveřici rozložíte jako formální součin $x^6 t^2 / x^3 t^4 = (x^3 / t^2) * (x^3 t^2 / x^3 t^2)$, přičemž u antičástice místo faktoru (x^3 / t^2) vezmete obrácený faktor (t^2 / x^3) , výsledek je ovšem stejný, protože druhý faktor má horní i dolní dvojici čísel totožnou. Čtveřice těchto čísel jsou brány jakožto aditivní charakteristiky, které se během interakcí zachovávají. Tedy např. čísla pro nějaký baryon, mezon, či n-tici částic získáte sečtením příslušných čísel, která jste přiřadil kvarkům, či leptonům z nichž se tento baryon, mezon či n-tice částic skládají - např. pro proton (uud) sečtením čísel přiřazených příslušným kvarkům získáme čtveřici (3;0) (0;2). Pokud popisujeme jenom různé složeniny kvarků a leptonů, nemůžeme v principu dojít k žádnému sporu a to ani kdybychom vybrali čtveřice čísel pro kvarky a leptony naprosto libovolně. To je jen triviální matematický fakt, že když třeba několika základním objektům přiřadíte nějaká čísla, tak libovolným seskupením těchto základních objektů pak budou odpovídat jednoduše součty těchto čísel. Vezmeme-li např. šachové figurky, a do každého druhu figurek napícháme nějaký daný počet špendlíků, pak různým uskupováním těchto figurek budeme získávat počty špendlíků v těchto skupinách jednoduše tak, že sečteme špendlíky jednotlivých figurek ve skupině. V našem případě přiřazujeme každému druhu figurky hned čtyři druhy špendlíků, dejme tomu žluté, červené, zelené a modré. Pravidlo o přiřazení obrácených dvojic antičásticím postihneme tak, že černým figurkám přiřadíme špendlíky v "obrácených" barvách, než mají bílé - tedy pokud např. bílý kůň bude mít počty špendlíků 2 žluté, 3 červené, 7 zelených a 9 modrých, černému koni přiřadíme 7 žlutých, 9 červených, 2 zelené a 3 modré špendlíky. Představme si nyní, že někdo zjistil, že některé figurky jsou složeny z menších figurek, dejme tomu z figurek u, d, s, c, a že tyto složené figurky tvoří třeba pravidelný čtyřstěn. Není nic moc složitého v tom, abychom podfigurkám u, d, s a c přiřadili takový počet žlutých, červených, zelených a modrých špendlíků, aby tento čtyřstěn vypadal přirozeně i z pohledu počtu jednotlivých barev špendlíků. Je to jednoduše způsobeno tím, že používáme čtyři druhy podfigurek (u, d, s, c) a čtyři barvy špendlíků (čtveřici čísel). Není problém je přiřadit sobě tak, aby se ten čtyřstěn "zázračně" zopakoval - ve skutečnosti, pokud by tím útvarem nebyl čtyřstěn, ale JAKÝKOLIV geometrický útvar, pak by se vždy dalo najít takové přiřazení, aby to "zarážejícím způsobem" souhlasilo. Klíč k pochopení k tomu, proč to je možné vždy udělat, je v tom, že popisujeme složeniny jen z elementů u, d, s a c. Fór je v tom, že my ve skutečnosti máme těch základních kvarků ŠEST - nepoužili jsme zatím kvarky b a t. Tedy těch čtyřstěnů existuje vícero druhů - jeden získáme z původního např. náhradou kvarku u za b, jiný náhradou kvarku d za t atd. atd., celkem tak získáme dalších čtrnáct čtyřstěnů. Jenže ouha, tam už ty naše počty nebudou sedět, pravidelný čtyřstěn už to nedá! Dalo by se to srovnat, museli bychom však místo čtveřice použít šestici

čísel, pak by se zase daly zvolit čísla kvarků tak, aby se podařilo "reprodukovat" tvar všech čtyřstěnnů. Dokonce ani u toho základního čtyřstěnnu baryonů složených z kvarků u, d, s, c ta Vaše reprodukce docela kulhá, protože Vám vycházejí totožné čtveřice čísel pro baryony (uds) a (ucu), dále pro (dud) a (ucd), (sds) a (cus), (cdu) a (ccu). K jejich rozlišení musíte jako další charakteristiku dodat náboj, který Vám ale odnikud neplyne, ten musíte opsat z tabulek těch pomýlených fyziků, není-liž pravda? Ten Vám dodává také ten třetí rozměr z, jinak by to Vaše x - t schéma zůstalo v rovině, žádný čtyřstěn by se nekonal. Na TAKOVÉTO rekonstrukci baryonového multipletu ovšem nic tajemného není. Zrekonstruovat multiplety obsahující také kvarky b a t už tímto způsobem nejde, pokud nerozšíříte tu čtveřici čísel na šestici (naschvál si to vyzkoušejte, já už to udělal).

To ale není všechno. Jak už jsem zmínil, tím, že počítáme barvy různých druhů špendlíků pro různé skupiny figurek, nelze dojít ke sporu. Problém je v tom, že při interakcích částic dochází k jejich přeměnám, něco jako když pěšec, který dojde na poslední řadu, se může změnit v dámu, věž, koně či střelce. A tady s našimi soubory špendlíků jde do tuhého, už není tak jednoduché vymyslet takové přiřazení jednotlivých barevných špendlíků, aby to sedělo i při těchto výměnách. V našem příkladu se šachovnicí by jediné řešení bylo triviální, všechny figurky by museli mít stejný počet žlutých špendlíků, stejný počet zelených, atd. (počty špendlíků různých barev by se přitom mohli lišit). Mohli bychom situaci zmodifikovat třeba tím, že bychom dovolili pěšci dojet na poslední řadu jenom tehdy, když by zároveň bral jinou figuru, přiřazení špendlíků bychom se pak snažili dělat podle pravidla, že součet špendlíků jednotlivých barev pěšce a brané figury musí být roven počtům špendlíků příslušných barev výsledné figury. I tak bychom ale dostali zřejmě jen triviální řešení. Ve fyzice částic je to ještě složitější - těch reakcí je prostě moc. Naštěstí se v těch ohromných kvantech různých částicových proměn podařilo vysledovat jistá pravidla, která pak mohla být dalším pozorováním potvrzována, nebo naopak vyvrácena. Zjistilo se, že některé procesy probíhat nemůžou, protože se při nich nezachovává třeba spin, nebo parita, podivnost či "šarm", leptonové číslo atd. atd.. Některé z těchto čísel se přitom zachovávají např. jen při silných interakcích, a jsou narušovány slabými či elektromagnetickými, jiné platí univerzálně. Právě usilovná snaha o systematizaci částicových přeměn vedla k dnešnímu schématu částic (právě tomu, jež se pokoušíte znovuobjevit). Jedině tím, že se fyzikové snažili zavádět různá kvantová čísla částic tak, aby byla ve shodě se statisíci pozorovaných interakcí, tak došli k tomu, že např. mí-mezon patří do rodiny leptonů, kdežto K- mezon mezi kvarkové mezony. Pokud by existovalo přiřazení čtveřic čísel jednotlivým částicím tak, aby se tato čísla po vzoru známých kvantových čísel zachovávala, a přitom by šlo o čísla na těch známých nezávislá (tj. nebyla by to např. čtveřice tvořená třeba trojnásobkem spinu, sedminásobkem parity, poloviny podivnosti a třetiny náboje částice), bylo by velice podivné, kdyby si toho nikdo z těch tisíců fyziků nevšiml, zvláště, když právě tyto charakteristiky usilovně vyhledávali, jejich výsledkem je právě mj. kvark-leptonový model hmoty. Vy jste si ty čtveřice čísel přiřadil tak, že se Vám "reprodukuje" multiplet baryonů složený z kvarků u, d, s, c (což není tak těžké udělat, pro multiplety obsahující i

kvarky b a t to už ale nelze). Není překvapením, že požadavek, aby se při interakcích zachovávala ty Vámi přiřazená čísla, je v rozporu se zachováním těch stávajících kvantových čísel, tedy těch, která byla volena s ohledem na jednak existující částicové interakce, a jednak absenci interakcí, které by bez požadavků na zachování nějakých veličin mohly klidně probíhat (např. přeměna protonu na pozitron a fotony není možná právě třeba z důvodu zachování baryonového čísla, aspoň tedy ve velice široké kategorii zatím pozorovaných procesů - event. rozpad protonu by musela mít na svědomí nějaká zatím neznámá interakce, podobně jako se např. podivnost zachovává v silných, ale nezachovává ve slabých interakcích). Namátkou vyjmenuji prvních pár Vašich "oprav": list 23 Vašich webových stránek, protože jsem nerozluštil význam prvního symbolu u Vaší první opravy, začnu u té druhé, s tím beryliem - Vaše oprava vede k narušení spinové statistiky, protože po ní je vlevo celkový spin celočíselný, kdežto vpravo poločíselný. Totéž pro první a druhou opravu na stránce 24, u třetí opravy jsem opět nerozluštil symbol za tím kyslíkem, nicméně tam zmatečně přepisujete elektrony, jedná se o reakce atomových jader, při podmínkách, kdy žádný elektronový obal neexistuje, navíc jste nedůsledný v tom, že u uhlíku a kyslíku ty elektrony píšete, a u helia ne. Elektrony tam být mohou či nemusí, ta reakce běží nezávisle na jejich přítomnosti. Čtvrtá oprava na téže stránce - přidáním mionového neutrína se opět naruší spinová statistika, Vámi uvedená reakce tedy opět neprobíhá. Strana 27, "oprava" beta přeměny protonu na neutron - tam jste zřejmě špatně opsal ten bor, protože ta přeměna probíhá se zachováním počtu nukleonů - tedy na bor p^{5n^7} , celkové hmotové číslo zůstává 12, neklesá na 11. Možná Vám v tomto případě křivdím, Kleczek je v první řadě astronom, není autorita na jadernou fyziku, možná je překlep už v něm. List 28, oprava přeměny argonu na chlor, opět po Vaší opravě narušení spinové statistiky - mám pokračovat? Mohl bych to dojet, je to ale jednotvárné a únavné. Už mi věříte, že jsem si před tím rokem ty Vaše stránky přečetl? Dokážete si připustit, že ta Vaše "práce" je jen přehazování písmenek, a že fyzici musí umět kromě toho přehazování písmenek dávat dohromady teorie, které mají hlavu a patu a jsou v souladu s experimentem? Myslím, že nedokážete, to je ale jedno, v to jsem od začátku totiž ani nedoufal.

Jak už jsem zmínil, uvítám, pokud mě zařadíte na seznam lidí, kteří se s Vámi nadále nehodlají zaobírat, protože to totiž vážně k ničemu nevede. Pokud totiž opravdu budete chtít upřímně míněnou radu, najdete ji už v mailech, které jsem Vám někdy začátkem léta odepsal.

Pavel Brož

Moje odpověď z 01.10.2001 v 17:21h :

Vážený pane Brož (napíši odpověď do textu co jste psal Vy modře)

Vážený pane Navrátil,

komu není rady, tomu není ani pomoci, říká jedno přísloví. Snažil jsem se

Vám **dříve poradit**, (**po prohlídce došlé pošty jste mi psal 11.8. + 13.8. + teď 26.9....a dost**) Vám mé rady nebyly dost dobré,(**nejste úplně objektivní,rady pokud byly,zapadly do těchto Vašich slov : napsal jste 11.8. ->" ... nejsem profesorem, ani vědcem ...Proto si nemyslím, že by Vám mé vyjádření, ať už souhlasné či protichůdné, bylo jakkoliv k užítku..."**) tedy nechápu, proč si nyní myslíte, že Vám teď potřebuji pomáhat?(**nemyslím si, že potřebuji, aby jste mi pomáhal...to je Vaše dobrovolnost**)(**pak jste dál napsal : " Začnu tím, co máme oba dva nejspíše s mnoha aktivními fyziky společné - to bude patrně určitá touha přijít věci na kloub, prostě nalézt pro sebe takovou představu o daném jevu, která bude dostatečně jasná a pochopitelná, prostě takovou, abychom s pochopením daného jevu byli nějak vnitřně spokojeni "a dál napsal : " Možná že nedokážu domyslet všechny výhody, které by důsledné zavedení Vašich vstupních představ mohlo přinést, každopádně ale dokážu celkem dobře odhadnout, co všechno by ze současné fyziky přestalo fungovat, které teorie by bylo možno rovnou zahodit, aniž by přitom bylo jasné, co přijde místo nich. " a ještě píšete : " Přičtu-li k tomu namátkou objevené naprosto elementární chyby, které v teorii máte (např. Vaše odvození některých jaderných reakcí, na které se mě svého času ptal Vojta Hála), pak je jasné, že nevěřím ve správnost Vaší teorie. " ... "Nechci Vás nicméně odrazovat ve Vašem snažení. Koneckonců i ten fiktivní vynálezce kosmického praku může mít pravdu, a za pár desítek let se jeho představa stane skutečností " "Stejně tak nevyklučuji, že v nějaké formě Vaše představy mohou být někdy v budoucnu součástí nějaké finální teorie, která ovšem bude postavena zajisté také za využití mnoha nezbytných matematických a fyzikálních metod. " ... "Tímto si myslím, že jsem víceméně shrnul, proč Vaši teorii nepovažuji za možného kandidáta na úspěšnou fyzikální teorii, zároveň Vám ji ale nechci vyvracet, třeba se právě já v názoru na Vaši teorii mýlím" ... "Nezbývá mi tedy než Vám popřát co nejvíce dobrých nápadů při jejím dalším rozvíjení. Věřím ale, že se nebudete zlobit, když se jejího dalšího hodnocení zřeknu. " ... "Takže Vám na závěr přeji příjemný den a mnoho úspěchů ve Vašem úsilí! Se srdečným pozdravem")....**to byl Váš první dopis...kritiky zde bylo 20 % a skoropochval 70% ,vědecké hodnocení 2 % a matematické protidůkazy 0% ...rady 2,5 % všeobecné, konkrétní rady 0%. Jděte a přečtěte si po sobě svůj dopis. Takže nemluvíte pravdu,že jste se mi pokoušel radit...-v prvním dopise...a tedy kauzálně nemluvíte pravdu, že jsem na Vaše rady nedal - dal jsem 1% na Vašich 2,5% rad.** Ale dobře, je to sice naprosto zbytečné, ale **věnuji** Vám ještě jeden **pokus**. (věnujete mi pokus o co ?, o odradit mě od fyziky ???, nebo pokus donutit mě vyhodit svou hypotézu do koše ???...pokus o co ???, **opravdu mi sdělte : jaký pokus vědecký jste pro mě udělal a o co šlo !!!**) Ty Vaše stránky jsem opět zhlédl (poprvé jsem tak učinil už někdy zhruba před rokem). Za tu dobu se ta Vaše "substituční teorie" prakticky(**teoreticky však ano, přibylo tam pár vět, ale 10²⁰ kusů poznatků...vy jste si prohlédl bohužel jen tu pasáž kde se změnilo málo**) moc nezměnila, přibylo tuším spoustu stránek ohledně M-M experimentu. Co se týče té "substituční teorie", tam je podstata pořád stejná - naprostá neznalost příslušné fyziky spojená s přesvědčením, že celé generace vynikajících fyziků dělají fyziku snad záměrně tak, aby byla prostému člověku nepochopitelná,(**to je ten pokus ???, to jsou ty rady kterých jsem nedbal ???...to jste v mých www stránkách vyčetl ???,ukážte to,že někde říkám fyzikové dělají záměrně vědu aby jí prostý č.nerozuměl,kde to píše ??? - dokažte to...i****

když by bylo moudřejší od Vás hledat "dobro" než "chyby a zlo" hledal jste v hypotéze jako hledali novináři u Edisona, že se mu žárovka nedaří a nehledali poznatky které se mu zdařily ...) a přitom je to ve skutečnosti podle

Vás tak jednoduché, postačí k tomu jenom umět sčítat a opisovat a obkreslovat z chytrých knížek. Pane Navrátil, ve Vašich doporučených opravách interakcí elementárních částic jsem nenašel JEDNU JEDINOU opravu, která by neobsahovala chybu typu nezachování spinové statistiky či nějakého ze zachovávajících se kvantových čísel. (**toto je jediná skorouspokojivá kritika z Vaší strany. Uspokojivá by byla tehdy, kdyby jste poslal konkrétní příklad omylu a důkaz, že ona chyba je n e o p r a v i t e l n á ...**) K této kapitole své práce jsem se ještě nedostal, ale už jsem problematiku konzultoval s prof. Hořejším a ten mi řekl o : a) chyba při beta rozpadech, b) chyba při nerovnováze s neutrinem a c) chyba s fotonem, že se na to zvláště jednou společně zaměříme a že to půjde vyřešit. U beta rozpadu mi vychází vždy o jeden elektron navíc, ovšem kde je chyba ? prý je to elektron z obalu, co se jaderných reakcí neúčastní, ale...pak ovšem přebytečný (chybějící) elektron z obalu co odletí vlivem interakce v jádře, udělá z použitého systému systém neinerčiální...z jakého důvodu by měl systém opustit elektron z obalu ???, proč by měl odletět elektron z obalu pokud se obal interakce neúčastní?? b) Další >chyby< s neutriny nejsou "moje" ale já se pomocí nich snažil hledat "opravný mechanismus" na V A Š E chyby. Budou věci problému tří druhů neutrin nebo, že se "*průběžně chová jedno neutrino jako všechny tři naráz*" anebo ?? nevím...není to dořešeno...c) a problém fotonu bude v tom, že je on sám sobě antičásticí a to opět není vyřešeno. Pane Brož, Vy umíte více kritiku než fyziku (lépe objevujete, že auto má píchlé kolo než jak by jste ho opravil)...jedno přísloví praví : > v cizím domě uvidíš za 5 minut více chyb než ve vlastním domě za celý rok< : a to jste právě Vy. Vy ! Nejdřív mě víceméně chválíte a pokud stejnou pochvalou neoplatím já ve stejné výši, tak otočíte a pomlouváte. Typicky české . Je to jak to vypráví vtip : potkají se dva kámoši. První říká : "jak se máš ?" druhý : "dobře." První : "...teda, ty svině..." -typicky české. Má snad smysl k tomu něco dodávat? Ne nemá. Nemá, protože Vy jste přesvědčen, že jste zneuznaný génius, (**přeháníte, já jsem pouze přesvědčen, že se jednou hypotéza prosadí. Ale já to nebudu, kdo to dokáže...**) proti němuž se

všichni spikli. Má smysl rozebírat *nesmyslné postupy* (**dokažte to! !a vězte, že nejdříve dokažte nesmyslnost a pak můžete už nerozebírat tyto postupy... a nežvaňte...žvanit umí i sousedka, že Vás viděla v noci pochcanýho na schodech.....já bych sousedce nevěřil**) ve Vaší "teorii"? Nemá,

k ničemu to není, Vy jste přesvědčen, že jakýkoliv *odborný argument vyvracející* (**neviděl jsem ho, nikdo ho nepodal**) Vaše dílo musí vyhovovat Vaším nárokům, aby nejsložitější

operací v něm bylo pouze sčítání, vyjímečně násobení. (**nenárokuji si žádné sčítání a násobení...ukazují, že pomocí jednoduché matematiky platí něco co se nezkoumalo...dokažte, že se to zkoumalo a že můj výsledek je chybný...**) Chcete se dozvědět,

proč ta Vaše teorie zdánlivě dává tutéž multipletovou pyramidu baryonů, jako vyšla fyzikům? (**ano, chci se to dozvědět...ale Vy to neumíte podat. Anebo ano ?**)

Nechcete, o tom se hned záhy přesvědčíme, ***Vy prostě budete trvat na tom***, že Váš postup je ten správný, ***a všichni kolem se pletou*** – (**lžete, ukažte místo, kde tvrdím, že ti druzí se pletou v pyramidě baryonů a jen můj postup že je správný...**) a navíc Vás záměrně zneuznávají. Přesto, že je jakákoliv diskuse s Vámi

naprosto zbytečná, napíšu Vám k tomu ještě pár poznámek, vím že marně, (**marně ne !, marně budou poznámky bez důkazů a ty, co jsou jen kecy a kecy...**) bude to poslední

věc, kterou pro Vás udělám, už tak jsem s Vámi ztratil času dost, a radit někomu, kdo o to nestojí, (**stojím o důkazy a argumenty nikoliv o blablbla kecy ..**)je vážně bezcílňá činnost - přidejte

mě prosím na seznam osob, kterým je nadále zbytečné **cokoliv** psát, (**c o k o l i v ...**) protože se už nebudou obtěžovat dále házet hrách na zed' (**hod'te na zed' nějaký důkaz, nebo opravenou chybu**) odpověďmi člověku, který chce

ve skutečnosti slyšet jenom přitakání (**ve skutečnosti logické důkazy**) jeho zmateným konstrukcím. (**mé konstrukce jsou – teď - v plenkách, jako Edisonova morseovka....jednou z ní bude telefon , mobil a počítače, nevěříte ???...**)

Ve Vašem "formalismu" každé částici **přirazuje čtveřici čísel** (rozdělenou na horní a dolní dvojici) - např. pro kvark **u** je to čtveřice (2;5/3)

(1;7/3). (**neumíte číst natož hledat chyby... a natož ještě vědět, jak mohou být chyby opravitelné – to je nad Vaše síly, stačíte jen na kritiku čtete si to lépe : kvark u je u mě takto :**

$x^1.t^{-1/3} / x^2.t^{+1/3}$ určitě víte, že $t^{1/3}$ je třetí odmocnina z t ...) Vy ji zapisujete jako formální zlomek $x^2 t^{5/3} / x^1 t^{7/3}$. Ve

skutečnosti ta Vaše zlomková čára je tam formální, protože jinak by se

veličiny vykrátily (**nemohou se krátit už proto, že jsem to ve své práci napsal na mnoha místech, že jsem si zápisovou techniku ulehčil vynecháním indexů u každé proměnné x_i i t_j Anebo Vy si také ve veličině "tlak" krátíte tak, že napíšete $m / s.t^2 =$ "tlak" ??, a za s si dosadíte právě zvolenou jednu hranu plochy , co na ní působí kolo vagónu vlaku ??, a je to ??....)** na $x^1 t^{-2/3}$, čímž pádem by se nedaly tímto výrazem

postihnout rozdíly mezi jednotlivými kvarky. Antičásticím přirazuje

čtveřice čísel, které vzniknou z čtveřic odpovídajícím příslušným částicím

tím, že prohodíte (**.. co takhle prohodit u "tlaku" kousek čitatele se jmenovatelem a**

napsat : $m .t^2 / s =$ "tlak", to také Vy fyzikové děláte ??) horní a dolní dvojice (tedy např. pro baryon Omega- máte

čtveřici (6;2) (3;4), pro jeho antičástici pak čtveřici (3;4) (6;2)). (**absolutně jste nepochopil o co jde !!!... a vůbec Vás nenapadlo, že x^2 je prostě délka nadruhou ,což je plocha...a x^9 je multiplikativní útvar devítidimensionální jako to mají ve strunových teoriích....a to už je dost k úvaze a k diskusi...zde začíná >tao< ...)** Vy to

sice provádíte tak, že tu čtveřici rozložíte jako formální součin $x^6 t^2 /$

$x^3 t^4 = (x^3 / t^2) * (x^3 t^2 / x^3 t^2)$, přičemž u antičástice místo

faktoru (x^3 / t^2) vezmete obrácený faktor (t^2 / x^3) , výsledek je ovšem

stejný, (**kdyby jste to podrobněji studoval, uviděl by jste, že zlomková čára zde**

representuje jednu z os symetrie kvantových čísel ...) protože druhý faktor má horní i dolní dvojici čísel totožnou.

Čtveřice těchto čísel jsou brány jakožto aditivní charakteristiky, které se

během interakcí zachovávají. Tedy např. čísla pro nějaký baryon, mezon, či

n-tic částic získáte sečtením příslušných čísel, která jste přiřadil

kvarkům, či leptonům z nichž se tento baryon, mezon či n-tice částic

skládají - např. pro proton (uud) sečtením čísel (**násobení čísel mající mocninu se dělá**

obvykle tak, že se mocniny sčítají, to se učí právě v 7A.) přiřazených příslušným

kvarkům získáme čtveřici (3;0) (0;2). Pokud popisujeme jenom různé složeniny

kvarků a leptonů, nemůžeme v principu dojít k žádnému sporu (**pořád zapomínáte na to, že**

každá dimenze má index , je nezávisle proměnnou....když napíše $m .v -$ hybnost , tak

Vy už víte jak je velké m ??? Je to přeci zápis veličiny m o libovolné hodnotě,

nééé....u mě baryon

$\Omega_{ccc}^{++} \equiv x^6.t^5/x^3.t^7$, kde x také nemá konkrétní hodnotu, a index tam pro lenost vynechávám jako Vy u m.v) (nebo navrhuje psát: $E_i = m_k \cdot c_n^2$) a to ani kdybychom vybrali čtveřice čísel pro kvarky a leptony naprosto libovolně. To je jen triviální matematický fakt, že když třeba několika základním objektům přiřadíte nějaká čísla, tak libovolným seskupením těchto základních objektů pak budou odpovídat jednoduše součty těchto čísel. Vezmeme-li např. šachové figurky, a do každého druhu figurek napícháme nějaký daný počet špendlíků, pak různým uskupováním těchto figurek budeme získávat počty špendlíků v těchto skupinách jednoduše tak, že sečteme špendlíky jednotlivých figurek ve skupině. V našem případě přiřazujeme každému druhu figurky hned čtyři druhy špendlíků, dejme tomu žluté, červené, zelené a modré. Pravidlo o přiřazení obrácených dvojic antičásticím postihneme tak, že černým figurkám přiřadíme špendlíky v "obrácených" barvách, než mají bílé - tedy pokud např. bílý kůň bude mít počty špendlíků 2 žluté, 3 červené, 7 zelených a 9 modrých, černému koni přiřadíme 7 žlutých, 9 červených, 2 zelené a 3 modré špendlíky. Představme si nyní, že někdo zjistil, že některé figurky jsou složeny z menších figurek, dejme tomu z figurek u, d, s, c, a že tyto složené figurky tvoří třeba pravidelný čtyřstěn. Není nic moc složitějšího v tom, abychom podfigurkám u, d, s a c přiřadili takový počet žlutých, červených, zelených a modrých špendlíků, aby tento čtyřstěn vypadal přirozeně i z pohledu počtu jednotlivých barev špendlíků. Je to jednoduše způsobeno tím, že používáme čtyři druhy podfigurek (u, d, s, c) a čtyři barvy špendlíků (čtveřici čísel). Není problém je přiřadit sobě tak, aby se ten čtyřstěn "záračně" zopakoval - ve skutečnosti, pokud by tím útvarem nebyl čtyřstěn, ale JAKÝKOLIV geometrický útvar, pak by se vždy dalo najít takové přiřazení, aby to "zarážejícím způsobem" souhlasilo. Klíč k pochopení k tomu, proč to je možné vždy udělat, je v tom, že popisujeme složeniny jen z elementů u, d, s a c. Fór je v tom, že my ve skutečnosti máme těch základních kvarků ŠEST - nepoužili jsme zatím kvarky b a t. Tedy těch čtyřstěnů existuje vícero druhů - jeden získáme z původního např. náhradou kvarku u za b, jiný náhradou kvarku d za t atd. atd., celkem tak získáme dalších čtrnáct čtyřstěnů. Jenže ouha, tam už ty naše počty nebudou sedět, pravidelný čtyřstěn už to nedá! Dalo by se to srovnat, museli bychom však místo čtveřice použít šestici čísel, pak by se zase daly zvolit čísla kvarků tak, aby se podařilo "reprodukovat" tvar všech čtyřstěnů. Dokonce ani u toho základního čtyřstěnu baryonů složených z kvarků u, d, s, c ta Vaše reprodukce docela kulhá, protože Vám vycházejí totožné čtveřice čísel pro baryony (uds) a (ucd), dále pro (dsd) a (ucd), (sds) a (cus), (cdu) a (ccu). **(Ano. To jste vyčetl z mého listu č. 5 a možná jste "dtto" nezapomínal na listu 8)** K jejich rozlišení musíte jako další charakteristiku dodat náboj, **(ano, to je dobrý postřeh !)** který Vám ale odnikud neplyne, ten musíte opsat z tabulek těch pomýlených fyziků, není-liž pravda? **(není-liž) (ale je-liž pravda, Váš názor, že zde "něco" nehraje...)** Ten Vám dodává také ten třetí rozměr **z**, jinak by to Vaše **x - t** schéma zůstalo v rovině, **(souhlas....když se podíváte na list č.8 uvidíte graf v r o v i n ě, a v něm, že Σ^0 a Σ^{++c} jsou v jednom bodě . A v trojrozměrném grafu z listu č.3 jsou ony baryony přesně nad sebou , "v hladinách" a tedy mají hladiny nějakou "vzdálenost" v ose z , máte pravdu....tento "jev" či problém já neumím a doposud neznám. Jistě ho dešifruje nějaký odborník na částice, který hledá pozitiva a nekritizuje nedostatky...)** (ale otázka naoplátku : jak fyzikům vzniklo, že mají dvě částice Σ^0 a Σ^0c napohled stejné mající dole index, což fyzikové sami uvažují jako tatáž částice "v jiné hladině" , proč nemají fyzikové elektron e^- a elektron e^-c ?, je na Σ^0 a Σ^0c vysvětlení??) žádný čtyřstěn by

se nekonal. Na TAKOVÉTO rekonstrukci baryonového multipletu ovšem nic tajemného není. Zrekonstruovat multiplety obsahující také kvarky b a t už tímto způsobem nejde (**ale nejde ani pánům fyzikům, neb takové baryony nenalezli...nebo Vy o nějakých víte ? já ne !**), pokud nerozšíříte tu čtveřici čísel na šestici (naschvál si to vyzkoušejte, já už to udělal).

To ale není všechno. Jak už jsem zmínil, tím, že počítáme barvy různých druhů špendlíků pro různé skupiny figurek, nelze dojít ke sporu. Problém je v tom, že při interakcích částic dochází k jejich přeměnám, něco jako když pěšec, který dojde na poslední řadu, se může změnit v dámu, věž, koně či střelce. A tady s našimi soubory špendlíků jde do tuhého, už není tak jednoduché vymyslet takové přiřazení jednotlivých barevných špendlíků, aby to sedělo i při těchto výměnách. V našem příkladu se šachovnicí by jediné řešení bylo triviální, všechny figurky by museli mít stejný počet žlutých špendlíků, stejný počet zelených, atd. (počty špendlíků různých barev by se přitom mohli lišit). Mohli bychom situaci zmodifikovat třeba tím, že bychom dovolili pěšci dojet na poslední řadu jenom tehdy, když by zároveň bral jinou figuru, přiřazení špendlíků bychom se pak snažili dělat podle pravidla, že součet špendlíků jednotlivých barev pěšce a brané figury musí být roven počtům špendlíků příslušných barev výsledné figury. I tak bychom ale dostali zřejmě jen triviální řešení. Ve fyzice částic je to ještě složitější - těch reakcí je prostě moc. Naštěstí se v těch ohromných kvantech různých částicových proměn podařilo vysledovat jistá pravidla, která pak mohla být dalším pozorováním potvrzována, nebo naopak vyvrácena. Zjistilo se, že některé procesy probíhat nemůžou, protože se při nich nezachovává třeba spin, nebo parita, podivnost či "šarm", leptonové číslo atd. atd. (**to mě teprve čeká, souhlas. Já to vyřeším, nepomohou-li mi fyzikové...musíte počkat ,dejte si colu a nohy na stůl....**) Některé z těchto čísel se přitom zachovávají např. jen při silných interakcích, a jsou narušovány slabými či elektromagnetickými, jiné platí univerzálně. Právě usilovná snaha o systematizaci (**usilovná snaha o systemizaci k tomu vede??,tu mám já taky....**) částicových přeměn vedla k dnešnímu schématu částic (právě tomu, jež se pokoušíte znovuobjevit). Jedině tím, že se fyzikové snažili zavádět různá kvantová čísla částic tak, aby byla ve shodě se statisíci pozorovaných interakcí, tak došli k tomu, že např. mí-mezon patří do rodiny leptonů, kdežto K- mezon mezi kvarkové mezony. Pokud by existovalo přiřazení čtveřic čísel jednotlivým částicím tak, aby se tato čísla po vzoru známých kvantových čísel zachovávala, a přitom by šlo o čísla na těch známých nezávislá (tj. nebyla by to např. čtveřice tvořená třeba trojnásobkem spinu, sedminásobkem parity, poloviny podivnosti a třetiny náboje částice), bylo by velice podivné, kdyby si toho nikdo z těch tisíců fyziků nevšiml, zvláště, když právě tyto charakteristiky usilovně vyhledávali, jejich výsledkem je právě mj. kvark-leptonový model hmoty. Vy jste si ty čtveřice čísel přiřadil tak, že se Vám "reprodukuje" multiplet baryonů složený z kvarků u, d, s, c (což není tak těžké udělat, pro multiplety obsahující i kvarky b a t to už ale nelze). (**nejdříve mi Vy sám předved'te takový baryon co je složen z kvarku b a t, pak uvidíme co lze či nelze vymyslet pro dvouveličinový výraz....**) Není překvapením, že požadavek, aby se při interakcích zachovávala ty Vámi přiřazená čísla, je v rozporu se zachováním

těch stávajících kvantových čísel, tedy těch, která byla volena s ohledem na jednak existující částicové interakce, a jednak absenci interakcí, které by bez požadavků na zachování nějakých veličin mohly klidně probíhat (např. přeměna protonu na pozitron a fotony není možná právě třeba z důvodu zachování baryonového čísla, aspoň tedy ve velice široké kategorii zatím pozorovaných procesů - event. rozpad protonu by musela mít na svědomí nějaká zatím neznámá interakce, podobně jako se např. podivnost zachovává v silných, ale nezachovává ve slabých interakcích). (**zachování kvantových čísel teprve budu studovat a v hypotéze řešit, to mě čeká, to vyřešeno nemám...**) Namátkou vyjmenuji prvních

pár Vašich "oprav": list 23 Vašich webových stránek, protože jsem nerozluštil význam prvního symbolu (**gama je foton**) u Vaší první opravy, začnu u té druhé, s

tím beryliem - Vaše oprava vede k narušení spinové statistiky, protože po ní je vlevo celkový spin celočíselný, kdežto vpravo poločíselný. (**rád si vyslechnu podrobnější vysvětlení, nerozumím ...tím,že jsem přidal do interakce další neutrino,se změnila spinová statistika ??**) Totéž pro první a druhou opravu na stránce 24,(**ano,připomínku беру,ale pak mi řekněte jak opravit "jejich" chybu?.já jí opravuji přidáním neutrina...**) u třetí opravy jsem opět nerozluštil

symbol za tím kyslíkem,(**gama na druhou jsou vlastně dva fotony**) nicméně tam zmatečně připisujete elektrony, jedná se o reakce atomových jader,(**má-li být interakce "rovnicí zachování" v inerciálním systému, pak jak vysvětlíte onen elektron z obalu ??? proč je "navíc" ??,či proč obal "reaguje" když se děje něco v jádře ???**) při podmínkách, kdy žádný elektronový obal

neexistuje, (??????) navíc jste nedůsledný v tom, že u uhlíku a kyslíku ty elektrony píšete, a u helia ne.(**tak jsem to opsal z literatury**) Elektrony tam být mohou či nemusí, ta reakce běží

nezávisle na jejich přítomnosti. Čtvrtá oprava na téže stránce - přidáním mionového neutrina se opět naruší spinová statistika, Vámi uvedená reakce tedy opět neprobíhá.(**možná onen elektron z obalu, co se jaderné reakce >neúčastní< "potřebuje" k rovnováze ono "navíc" mionové neutrino...???**) Strana 27, "oprava" beta přeměny protonu na neutron -

tam jste zřejmě špatně opsal ten bor, protože ta přeměna probíhá se zachováním počtu nukleonů - tedy na bor p^{5n^7} , celkové hmotové číslo zůstává 12, neklesá na 11.(**chyba v Kleczkovi**) Možná Vám v tomto případě křivdím, Kleczek je v

prvé řadě astronom, není autorita na jadernou fyziku, možná je překlep už v něm. List 28, oprava přeměny argonu na chlor, opět po Vaší opravě narušení spinové statistiky - mám pokračovat? Mohl bych to dojet, je to ale jednotvárné a unavné. Už mi věříte, že jsem si před tím rokem ty Vaše stránky přečetl? (**věřím...bohužel j e n přečetl...**) Dokážete si připustit, že ta Vaše "práce" je jen

přehazování písmenek,(**ne, je to neúnavné bombardování mozků k nové myšlence, kterou sám neumím vyřešit...**) a že fyzici musí umět kromě toho přehazování písmenek dávat dohromady teorie, které mají hlavu a patu a jsou v souladu s experimentem? Myslím, že nedokážete,(**ani Wheeler, ani Rubbia by nic nedokázali a další nobelováci, kdyby nepracovali v týmech a pod všestrannou sebevzájemnou kontrolou a v nepřetržité spolupráci... já jsem sám a laik...dovedete to pochopit ???**) to je ale jedno, v to jsem od začátku

totiž ani nedoufal.(**v co jste doufal ??...že budu Galileo co mu nařídili,že když si ten rotoped-**

kolo-pohon vymyslel, ať si to sám dotáhne až k těm raketoplánům, a neobtěžuje druhé ??????)

Jak už jsem zmínil, uvítám, pokud mě zařadíte na seznam lidí, kteří se s Vámi nadále nehodlají zaobírat, (díky za dobré připomínky u interakcí...připomínky mi však chyby neodstranily) protože to totiž vážně k ničemu nevede.

Pokud totiž opravdu budete chtít upřímně míněnou radu, (radu ne...rad jsem slyšel desetitisíce...žádná nepopotrčila hypotézu ani o milimetr) najdete ji už v mailech, které jsem Vám někdy začátkem léta odepsal. (odpusťte pasáže, kde jsem byl jedovatý...jsem sám proti obrovské přesile...a to je "obhajoba".)

Pavel Brož

1.10.01 Brož odpověděl toto : "Mýlíte se, naprosto nedůležité. Jak už jsem avizoval dříve, nepovažuji za nutné se Vámi nadále zabývat, obtěžujte pro změnu zase někoho jiného.
Pavel Brož "

Ještě jedna moje odpověď Brožovi 01.10.2011 v 20:28h

Pane Brož...Vy, když jste mi nedávno psal onen obsáhlejší dopis (26.09.01), tak jste chtěl, CHTĚL psát monolog ???

Pokud ano, pak jste mě měl upozornit na to, že to je-bude Váš monolog a >nařídít mi<, abych na Vaše slova neodpovídal...Ale protože se tak nestalo a dokonce jste mě k odpovědi v určitých místech Vašeho textu vyzval, tak p r o t o jste byl povinen počítat s tím, že zvolím, svobodně zvolím možnost odpovědět či neodpovědět. A při volbě odpovědět jste měl počítat s tím, že budu odpovídat subjektu-adresátu buď a) farizejsky, podlejavě, pochlebovačně jako svému nadřízenému, co u r č u j e co a jak se bude diskutovat , b) svobodně tak "jak se z lesa ozývá, tak se do lesa volá"...

Anebo jste počítal s tím, že já na Vaše "nehezká" slova budu odpovídat hezky ??? Počítat jste mohl, ale já nejsem povinen dostát Vaším spekulacím a ... tak se chovám a d e k v á t n ě...pokud víte co to slovo znamená. (Budou-li žít dva sousedé v RD se zahrádkou a jeden si bude odpoledne hrát na zahradě se vzduchovkou a vědomě či neopatrností tomu sousedovi zastřelí jednu slepici, pak soused může reagovat různě...ale nebude v i n e n pokud oplatí a zabije mu 3 slepice. Vinen nebude, vinen je ten kdo páchá čin první, ale jde tu o to zda odvěta-odpověď byla adekvátní...a zda na takovou odvetu měl právo...20 zabitých slepic a podpálené auto by oplata nebyla adekvátní a prvotní vina by tím byla zmírněna)

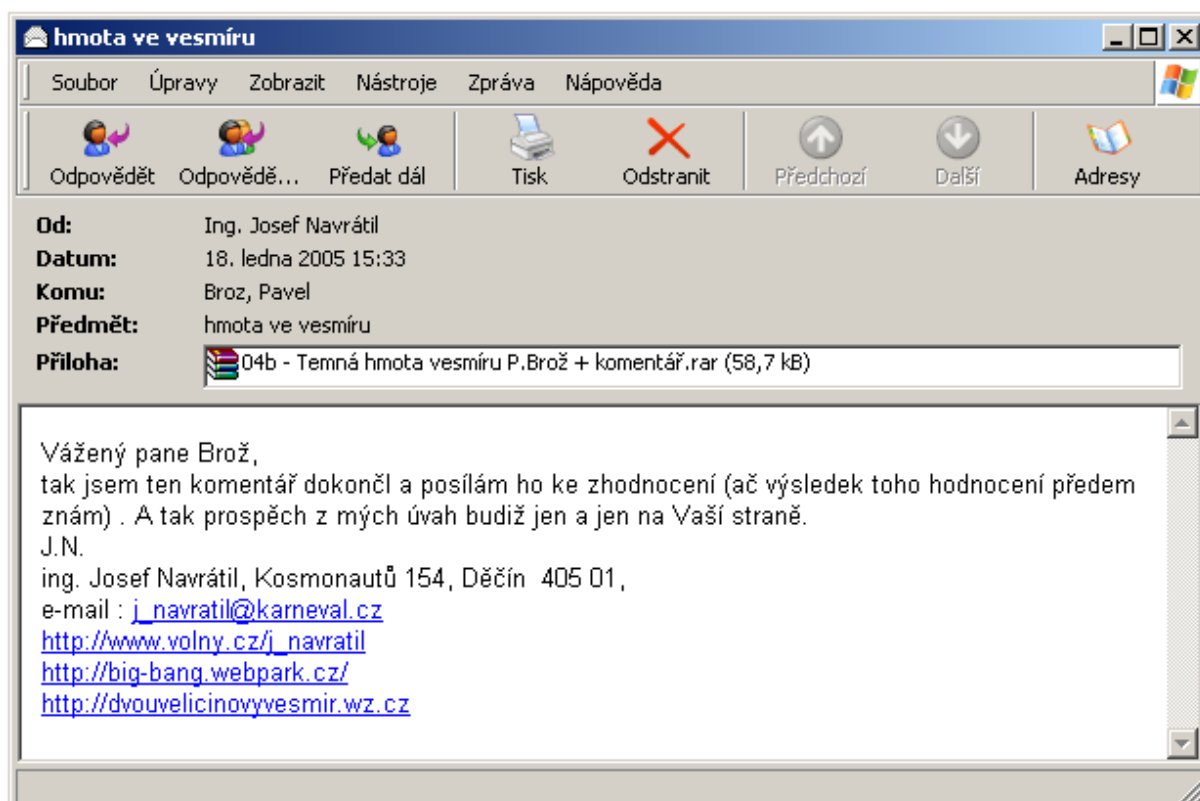
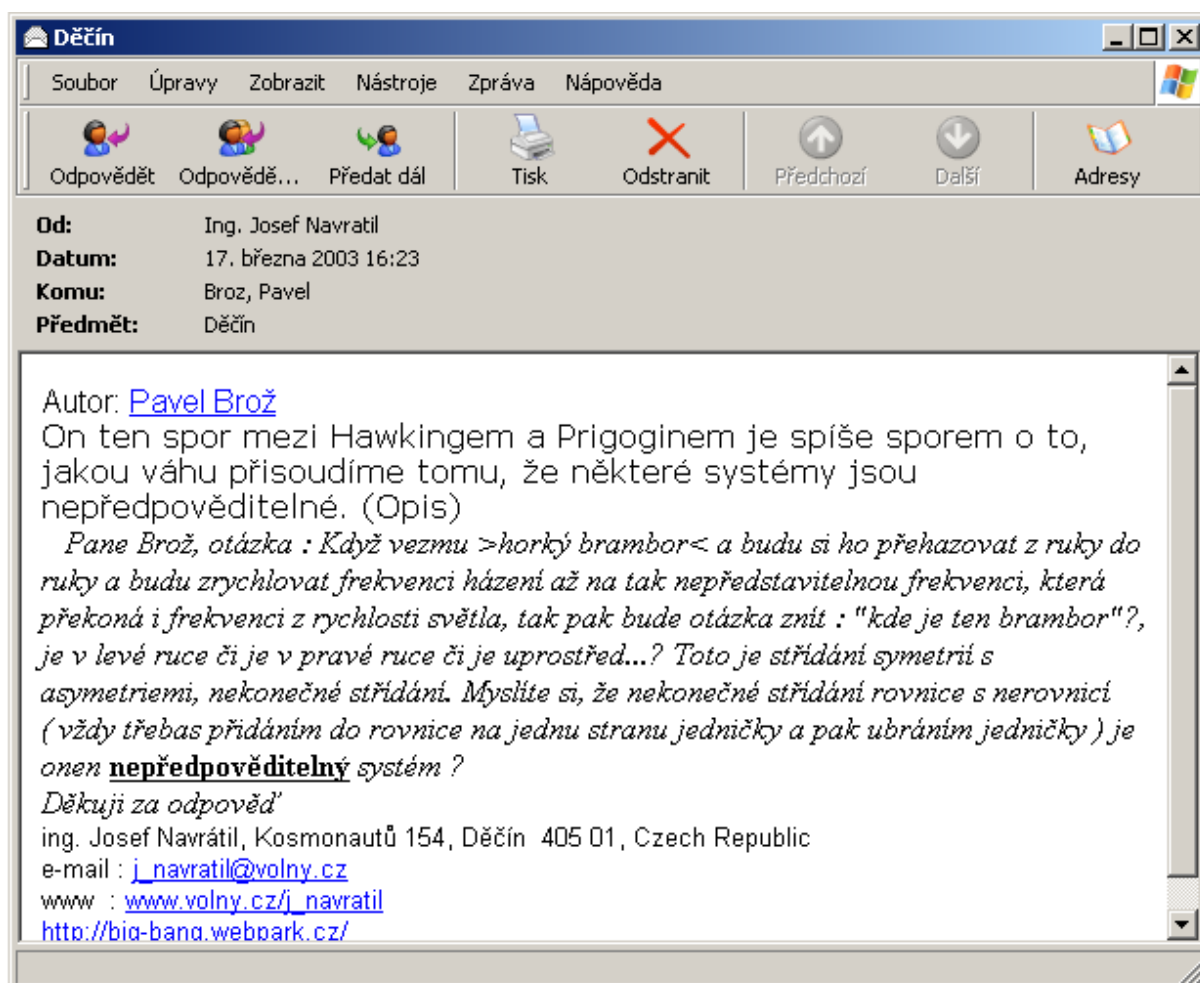
Vy jste nepřijal mou adekvátní odpověď – budiž, ale sám jste produkoval svobodně **libovolnou** řeč a tak i já na **libovolnou** odpověď mám právo i právo na obranu ...zda byla adekvátní mohou posoudit "třetí osoby".

Přesto jste mou "oplatu" – reakci mohl p ř i j m o u t jako akci přírody a smířit se s ní...mě také třeba Motl uráží, a Vy to víte, tam Vás bota nepálí, tam bejt demokracie nemusí, tam je Vám to fuk...tam ať se střelí třeba 20 slepic a podpálí tři auta, žeéééé.

Navrátil J.

Už neodpověděl

A tím to skončilo. Oslovil jsem Brože ještě dvakrát r. 2003 a r.2005 (bez jeho odpovědí) →

Takže vážení ... z této korespondence se zrodila ona Brožova nenávist a lži o tom jak podal 100 stran argumentace proti mým paskvilům.

Opakuji co řekl →

Umíte si představit, že by si každý z těch zneuznaných géniů, kteří mi léta psali, udělal z diskuze osla reklamní nástěnku na propagaci jejich paskvilů? A byly by to opravdu perly, to Vás ujišťuji, tak např. jeden takovýto lumen po dvaadvaceti letech bádání znovuobjevil logaritmus, jakožto vedlejší efekt svého výzkumu dvouveličinového vesmíru. **Mimochodem, co jsem slyšel, tak zrovna tento člověk nakonec skončil v péči, no víte v jaké.** Tím se mu nevysmívám, jeho konec pokládám za typickou ukázkou osobní tragédie, **a tato ukáзка už patří jako výčitka mudrpudrovi O.Rotterovi** a přesně kvůli takovýmto osobním tragédiím nikdy nevydám knihu o těchto novodobých Einsteinech, ačkoliv by byla velice poučná.

Závěr je ten, že s lidma jistého typu diskutovat nejde, protože mají neomezenou schopnost generovat další a další nesmysly.

To jsou ti supervědci na české scéně když se jim laik postaví se svými názory, na které oni nemají silnou a silnější poctivou argumentační řeč.

JN 17.09.2011